

- 21 Азъ съмъ, не бойте ся. Тогази искахъ да го зематъ въ ладіѣхъ-тъ, и тутакси ладія-та ся намѣри на земѣхъ-тъ на коѣхъ отивахъ. На утринѣ-тъ народъ-тъ който стоеше отвѣдъ море-то, като видѣ че нѣмаше другъ ладіѣхъ тамъ, но токо тая въ коѣхъ влѣзохъ ученици-тъ му; и че Исусъ не влѣзе съ ученицы-тъ си въ ладіѣхъ-тъ,
- 22 но ученици-тъ му сами търгнахъ; (А други ладіѣ дойдохъ отъ Тиверіадъ близу до мѣсто-то дѣто ядохъ хлѣбъ-тъ, когато Господъ бѣ благо-
- 23 словилъ.) И тѣй като видѣ народъ-тъ че нѣма тамо Исуса, нито ученицы-тъ му, влѣзохъ и тѣ въ ладіѣ-тъ, та дойдохъ въ Капернаумъ и търсѣхъ Исуса. И като го намѣрихъ отвѣдъ море-
- 24 то, рекохъ му: Равви, кога дойде ты тука? Отговори имъ Исусъ и рече: Истинъ, истинъ ви казувамъ, търсите мя, не защото видѣхте чудеса, но защото ядохте отъ хлѣбове-тъ и ся насы-
- 25 тихте. Работѣте не за хранъ която ся разваля, но за хранъ която трае въ животъ вѣченъ, коѣхъ Сынъ челоувѣческій ще ви даде; защото Отецъ, Богъ, на него е положилъ *свой-тъ* печатъ. А тѣ му рекохъ: Що да сторимъ за да
- 26 работимъ дѣла-та Божіѣ? Отвѣща Исусъ и рече имъ: Това е дѣло-то Божіе, да повѣрувате
- 27 въ тогози когото е той проводилъ. Тогазъ му рекохъ: Че ты какво знаменіе правишь, да видимъ и да повѣруваме въ тебе? Що вършишь?
- 28 Бащи-тъ ни ядохъ манахъ въ пустыніхъ-тъ, както е писано: Хлѣбъ отъ небе-то имъ даде да
- 29 ядѣхъ. Рече имъ на това Исусъ: Истинъ, истинъ ви казувамъ: Не ви даде Моисей хлѣбъ-тъ отъ небе-то; но Отецъ мой дава вамъ истин-
- 30 ный-тъ хлѣбъ отъ небе-то. Защото Божій-тъ хлѣбъ е тойзи който слѣзува отъ небе-то, и да-
- 31 ва животъ на свѣтъ-тъ. Рекохъ му пакъ тѣ: Господи, дай ни всякога тойзи хлѣбъ. А Исусъ